

Невъзпитани дѣца.

Нвѣ дѣца селенчета намѣрили на пж-
тя една проста вѣрвичка. Едното дѣ-
те искало да вземе вѣрвичката за се-
бе си и другото сжщо. Най-напрѣдѣ
се прѣспирали. на кого се пада вѣр-
вичката, послѣ се скарали и най-по-
слѣ почнали да я теглятъ всѣки кѣмъ себе си.
Всѣки смѣталъ да я изстрѣгне изъ ржцѣтъ на
противника си.

Изведнажъ вѣрвичката се скѣсала на двѣ и
двѣтъ дѣца паднали въ калѣта. Единъ пжтникъ
заминалъ покрай тѣхъ. Той разбралъ, въ какво
сѣстои кавгата имъ и рекълъ: „Така се случва
сѣ всички невѣзпитани дѣца — за едно малко,
нищо и никакво нѣщо, тѣ вдигатъ шумъ до Бо-
га. А какво излиза накрая? Нищо друго, освѣнѣ
дѣто се накачатъ сѣ подигравки и срамъ, както
сега вие двамата сте изпоцапани сѣ калѣ“.

Една опитомена мечка.

Имало въ Русия единъ господинъ, който
дѣржалъ опитомена мечка. Той я взелъ
досущъ малка, изучилъ я самъ и голѣмо довѣ-
рие ималъ на нея. Обичалъ даже да я дѣржи въ
спаленята си стая. Когато жена му правѣла забѣ-
лѣжки за това, той казвалъ: „Ти ще ѝ привик-
нешъ!“